

Petr Hájek: Příprava k výbuchu: Maďaři začínají mluvit o „huxitu“. Babiš: Jen v EU a NATO je naše budoucnost! Migrantská invaze jako další fáze „pandemie“. Merkelová v koncích. Putin řekl NE. Jak z toho? Neplánujeme!

- CZ24 News | 24. srpna 2021

Petr Hájek vidí v „afghánském chaosu“ plán a záměr velmi podobný úderu covidismu a má za to, že i když zatím nemáme českého Orbána, měli bychom se velmi rychle začít připravovat na czexit

Jak už je v posledních letech obvyklé, jarní paprsky prolamující se mrazem přicházejícím z Bruselu zasvítily z Maďarska. Jako první překonalo „tabu“: V nejčtenějších novinách se objevil velký článek o možném odchodu z EU – huxitu (hungarian exit). Je totiž rozdíl, když na toto stále aktuálnější téma diskutují jen lidé na sociálních sítích či „undergraundoví“ novináři v nezávislých webech – nebo když s ním přijde „mainstream“. A to bez ohledu na to, že maďarský hlavní mediální proud je úplně něco jiného než u nás nebo v ostatních státech ovládaných Bruselem, kde by ten maďarský patřil rovněž z větší části do „podzemí“.

Aby dnešní velká média mohla existovat, potřebují obrovské finanční zdroje. Buď od státu, jako ČT a ČRo, nebo z Bruselu (právě teď soudružka Jourová rozdává svým věrným – pátým kolonám v členských státech – miliardy na euro-propagandu). V tomto případě ale sají peníze daňových poplatníků nikoli tzv. veřejnoprávní, ale zcela soukromé subjekty, které chřadnou, protože stále méně lidí si jejich mystifikace kupuje. Do Maďarska ovšem bruselské mediální „dotace“ určitě neproudí. Což je jistě nermoutí, protože zájem o ně neklesá – čili mají vliv na významnou část veřejnosti. Pokud se v nich začne mluvit o „huxitu“, jde o předělový okamžik.

Blíží se další tsunami?

I v těch k Bruselu nejskeptičtějších zemích (jako je také ČR) se totiž mainstreamu daří udržovat v lehce většinové veřejnosti propagandistickou iluzi, že vymanit se z bruselské diktatury znamená něco jako přírodní katastrofu, na kterou byt jen pomyslet představuje „ideo-zločin“. Přitom je to právě naopak – a totéž se týká i NATO. Setrávat v těchto již dlouho mrtvých „mezinárodních organizacích“, a dokonce ani nevést veřejnou diskusi o tom zda, proč a (pokud, tak) jak je opustit, je zločin. Přibližuje totiž situaci podobnou té aktuální afghánské, o níž se do poslední chvíle nesmělo veřejně promluvit, a když přišla, následoval chaos.

Jiná věc je, že šlo o chaos zamýšlený, který je ve skutečnosti plánem. Bouchnout dvěma trochu jinak. Vytvořit na závěr okupace propagandistickou příležitost k importu dalších statisíců či miliónů muslimských „uprchlíků“ jak do Evropy, tak do Ruska a zemí s ním sousedících. V tomto případě k destabilizaci jejich vnitřní situace (totéž platí o Íránu). V případě EU k nastartování další tsunami hord určených ke genetické destrukci (vznik euro-negroidní rasy podle Kalergiho) původních obyvatel historických států, k níž pouze covid-vakcinace stačit nebude. Ať tak, či tak, chaos prostě

nastal, protože o „odchodu“ (jeho časování, přípravě a provedení) se mluvit nesmělo. V principu úplně stejné je to s odchodem z bruselského protektorátu.

Proč právě teď?

Původně měl všechno zařídit covid, respektive pandemická lež – a všechny z ní plynoucí souvislosti pro potlačení zbytků občanských svobod a nastolení „luxusního koncentráku“. Jenže to zjevně selhalo. Zhruba jen polovina společnosti podlehla, a nechala se vakcinovat. Zamýšlených (alespoň) 70 % se nikdy nedosáhne. A přistoupit k otevřenému násilí v podobě povinného očkování se tyranie zatím bojí. Ač dělá pokusy zatím alespoň v profesních skupinách zaměstnávaných státem.

Jako francouzský prezident Macron, který už ví, že nemá šanci být podruhé podvodně „zvolen“, a tak sehraje na závěr part „zlého mouřenína“, který posloužil, zmizí – a bude bohatě odměněn. To samozřejmě neznamená, že tyranie k násilné vakcinaci nakonec nesáhne. Tam i u nás. Už třeba proto, aby vyprovokovala otevřený odpor, nějaký typ občanské války, v němž by mohla proti svobodomilovné části veřejnosti zapojit veškerý státní represivní aparát (pokud by s ní šel). Zatím jsme ale v jiné fázi.

Vlastně jde o aplikaci „americké zkušenosti“. Tam měl covidismus přivodit Trumpův pád. Jenže se to nestalo – a tak architekti zničení západní civilizace (Velký reset) přistoupili k brutálnímu volebnímu podvodu. Ten sice nakonec také nepřinesl očekávané výsledky (žádný plán nikdy nevyjde), ale získal jim alespoň trochu času. Bez ohledu na to, že o to dramatictější pak bude konfrontace (papiňák bez tlakového uzávěru).

V našem případě má být druhou ranou migrantská tsunami. A protože nelze spoléhat na to, že se na podzim (po volbách) podaří rychle obnovit atmosféru covidistického strachu a násilí, bylo nutné včas sáhnout po „otevření bran“ migrantům (a nečekat až do symbolického 11. září, kdy by již mohlo být pozdě).

Šmírácká komedie

První akt té šmírácké komedie proběhl poměrně úspěšně. Absurdnímu tvrzení, že se v „nastalém neočekávaném chaosu“ musíme postarat o afghánské kolaboranty (představované u nás „cimrmanovsky“ jako předkladatelé či tlumočníci) tím, že je k nám importujeme, přijala „prázdninová“ veřejnost vcelku lhostejně. Nebo alespoň ne dramaticky. A přece proběhlo něco, co německé přísloví charakterizuje jako „drápkem uvízne, chycen je ptáček celý“.

Vláda (jinak se předvolebně zapřísahající, že nepřijme jediného imigranta – ač jich u nás aktuálně máme víc než půl miliónu) se nejen postavila do „moralistní“ pózy, ale rovnou prvních pár stovek muslimů dovezla. Proti byla z parlamentních stran jen Okamurova SPD. Mainstream k tomu bušil do bubnů lež o tom, že afghánské „spolupracovníky“ přijímají všechny státy, ty Bidenem ukradené „Spojené“ (ve skutečnosti už totálně rozdělené) prý nejvíce.

Mezitím se ukázalo, že USA většinu ve skutečnosti „deponují“ u spojenců v Evropě. Biden a španělský premiér Pedro Sanchez se po „krátkém telefonickém rozhovoru“ dohodli, že neznámý počet Afghánců „složí“ na vojenských základnách Moron de la Frontera poblíž Sevilly a Rota poblíž Cádizu. Prý dokud nebude zorganizováno jejich „přemístění do jiných zemí“. Tedy ne do Ameriky, o té už se výslovně nemluví. Jde o přímo klasické „dočasné umístění“ na cizím území – nám tak historicky dobře známé. Jaképak „jiné země“ to asi budou?

Putinovo NE

Další na řadě jako skladiště pro muslimy bude Ukrajina, která nebude mít na výběr, neb je na dně. Kancléřka Merkelová (po návštěvě Kremlu) jejímu komickému prezidentovi právě sdělila, že od ní dává ruce pryč. Poamericku. Nejdřív ji spolu s Obamou vyštavili, vykradli a zničili státním převratem – a teď dají kolaborantům sbohem. Německo se svou absurdní „zelenou sebevraždou“ (kterou vnutilo EU, neb po nacistickém si chce vyzkoušet i marxistický experiment) nemá jinou možnost než sát ruský plyn z obou rour „Severního proudu“, nemá-li „kleknout“ okamžitě, ale až později, až vycucá přes Brusel také zbytky ekonomik podrobených států EU.

Ruský prezident mohl tedy chromé kachně z berlínského kancléřství otevřeně říci, že s Ukrajinou jako transportní zemí pro plyn po roce dvacet čtyři nepočítá. I když si to Mutti se soudruhem Bidenem dali do společného prohlášení jako socialistický závazek. Místo toho teď Biden (nebo kdo za něj vlastně vystupuje) vůdcům Ukrajiny sdělil, že se budou podílet na likvidaci amerického afghánského svinstva. Sice tiše kuňkali, že žádné „uprchlíky“ nechtějí, ale brzy to udělají. Koneckonců sami jsou kolaboranti, tak jak by nerozuměli situaci těch afghánských. Alespoň si znovu v praxi ověří, že Spojené státy nemají přátele, jen zájmy.

Jen suverén Putin dal jasně najevo, že hříčku s „přestupní stanicí“ pro migrantskou tsunami na jeho hranicích USA hrát nebudou. Má dostatečný vliv na středoasijské země, aby tomu zabránil. A učinil tak s ironií sobě vlastní: *„Naši západní kolegové vytrvale upozorňují na problém přijímání uprchlíků ve středoasijských zemích. Prý než získají víza do USA nebo jiných zemí. Takže do těchto zemí, k našim sousedům, je lze posílat bez víz, ale nechtějí je doma, a nechtějí je bez víz? Co je to za ponižující přístup k řešení problémů?“*

Připravme se

Poláci se zrovna perou na hranicích s pár desítkami Afghánců, kteří k nim proklouzli z Běloruska. Vojáci je tlačí zpátky, ale jim se nechce, tak jsou „ve vzduchoprázdnu“ (podobně jako v Litvě), a prý jedí listí. No ve zničeném Afghánistánu mnoho stromů není, takže si třeba polepšili. Kolik je mezi nimi už jednou vypovězených zločinců (jako teď řeší v Německu) samozřejmě nikdo neví. A vědět nebudeme. Jsme přece humanitární. Ví to jen soudruh Rozumek ze Sorosovy Organizace pro pomoc uprchlíkům, který už ve vysílání ČT plánuje, jak se prý u nás skvěle uplatní. Samí inženýři! A soudruh Hřib z téže organizace (jen pro větší pobavení nazvané Piráti) už zase hlásí, kolik jim dá městských bytů v Praze.

V Maďarsku – nikoli jen shodou okolností právě teď – fakticky začala veřejná debata o „huxitu“. Jasně, mají Orbána, kterému obrovským volebním výsledkem dávají – na rozdíl od Bruselu – opakovaně skutečnou (a skutečně silnou) „demokratickou legitimaci“. My máme Babiše, který sice předvolebně vykřikuje „ani jednoho migranta do závodu“, ale současně přednáší našim diplomatům, že pouze v EU a NATO je naše budoucnost. Což je tak zjevný protimluv, že ani nemá smysl se jím zabývat. Prostě Babiš. Nojo – ale kdo, když ne on? Bartoš? Fiala? Pekarová? Němcová?

Na odchod z EU, který je jedinou alternativou k záchraně státu a národa, nejsme připraveni. A protože Okamura, Volný či Trikolóra volby (v totální mainstreamové mediální blokádě) hned tak nevyhrají, musíme se připravovat sami. Aby, až pod nějakým novým trikem s Trójským koněm naši vězňové spolu s kolaboranty pootevřené dveře migrantské invazi otevrou dokořán, nenastal chaos, ale mohli jsme říci DOST daleko silněji, než by to zaznělo v tuto chvíli. Neplánujeme. Připravujeme se tak, jak každý umí. Ono to přijde.

Ostatně soudím, že EU musí být zničena.